

Meteen daarna gelastte hij de leerlingen in de boot te stappen en alvast vooruit te gaan naar de overkant, hij zou ook komen nadat hij de mensen had weggestuurd. Toen hij hen weggestuurd had, ging hij de berg op om er in afzondering te bidden. De nacht viel, en hij was daar helemaal alleen. De boot was intussen al vele stadiën van de vaste wal verwijderd en werd, als gevolg van de tegenwind, door de golven geteisterd. Tegen het einde van de nacht kwam hij naar hen toe, lopend over het meer. Toen de leerlingen hem op het meer zagen lopen, raakten ze in paniek. Ze riepen: 'Een spook!' en schreeuwden het uit van angst. Meteen sprak Jezus hen aan: 'Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!'

Petrus antwoordde: 'Heer, als u het bent, zeg me dan dat ik over het water naar u toe moet komen.' Hij zei: 'Kom!' Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij voelde hoe sterk de wind was, werd hij bang. Hij begon te zinken en schreeuwde het uit: 'Heer, red me!' Meteen strekte Jezus zijn hand uit, hij greep hem vast en zei: 'Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?'

Toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen. In de boot bogen de anderen zich voor hem neer en zeiden: 'U bent werkelijk Gods Zoon!'

Matteüs 14, 22-33

Na de drukte van vele ontmoetingen gaat Jezus de berg op om in afzondering te bidden. Hij kiest ervoor om te vertoeven in zijn verbondenheid met God. Tegen het einde van de nacht daalt Hij af van de berg om, lopend over het meer, naar zijn leerlingen te gaan, die in nood zijn door de tegenwind en de storm.

Jezus doet hier wat God deed voor de Israëlieten in Egypte. *De Heer zei: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, ik weet hoe ze lijden. Daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden.* (Exodus 3, 7-8)

Net als Mozes is Jezus door God gezonden. Aan Mozes had God gezegd: '*Ik ben die er zijn zal.*' (Exodus 3, 14) Nu zegt Jezus: '*Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!*' In Jezus gaat God zelf naar de leerlingen in de storm.

De storm is een beeld voor de gevaarlijke en zelfs levensbedreigende situatie waarin de leerlingen zich in de tijd van Matteüs bevinden. Christenen worden vervolgd en gedood. Het lopen over het water is een beeld voor de verrijzenis. Jezus heeft de dood 'onder de voet gelopen'. Matteüs wil zijn medegelovigen duidelijk maken dat de verrezen Jezus hen niet in de steek laat, maar nabij komt om hen te steunen.

'Wees niet bang.' Dat is gemakkelijk gezegd. Angst heb je niet zo maar onder controle. De coronapandemie maakt veel mensen bang: om besmet te worden, om in de kliniek terecht te komen, en dan vooral op intensieve zorgen, bang om te sterven. Meer dan ooit is het duidelijk dat we ons leven niet

in handen hebben. Zelfs wetenschappers moeten bekennen dat alles nieuw is voor hen. We zijn kwetsbare mensen in een vreemde storm. Dat maakt ons bang.

Kan God ons gerust stellen? Mensen zeggen dat ze de hulp van God nog niet gevoeld hebben. Velen zijn opgevoed met het beeld van een God, tot wie we kunnen bidden en vragen dat Hij tussenkomt in wat wij zelf niet kunnen oplossen. Als dat dan niet gebeurt, volgt de ontgoocheling, soms zelfs de afwijzing van God.

Heel zijn leven is Jezus nabij geweest bij mensen die het moeilijk hadden, bij mensen die bang waren. Zijn nabijheid bracht rust en vertrouwen. Nabijheid geeft kracht om de storm aan te kunnen. Petrus heeft dat goed begrepen. Hij wil net als Jezus zelfs stormen trotseren om mensen nabij te zijn. 'Kom', zo roept Jezus hem. Maar het is niet eenvoudig. Het wordt hem te veel. *Hij begint te zinken en schreeuwt het uit: 'Heer, red me!' Meteen strekt Jezus zijn hand uit en grijpt hem vast: 'kleingelovige, waarom twijfel je?'*

Toch heeft Petrus het begrepen: je kan maar vertrouwen hebben in God als je vertrouwen voelt tussen mensen. Je kan maar geloven in God '*Ik ben die er zijn zal*', als een mens de storm trotseert om te zeggen en te beleven: '*Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!*' Petrus vindt steun bij de verrezen Jezus.

Die Jezus ook ons: '*kom!*' en Hij zegt: '*Ik zal je bij de hand nemen en je behoeden*' (Jesaja 42, 6)

Wanneer mensen elkaar ook in stormen nabij zijn, wordt vertrouwen in God pas geloofwaardig.

'Ik ben die er zijn zal',
zo stelt Gij U aan ons voor, God.

'Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!',
zo zegt Gij ons bij monde van Jezus.

Wij willen wel geloven in U, God,
en in de nabijheid aan de verrezen Jezus,
maar de tegenwind is soms zo hard
en de duisternis zo donker.
De stormen in ons leven
doen ons soms twijfelen.

'Kom',
zo roept Gij ons,
opdat we vooreerst de stormen
in het leven van een medemens trotseren
om nabij te kunnen zijn.

Neem ons bij de hand
en behoed ons als wij twijfelen.

En leer ons
dat de onderlinge nabijheid van mensen
een voedingsbodem is
voor het vertrouwen
dat ook Gij er zijt voor ieder van ons,
zeker als we bang in de storm zitten.

God,
wij vertrouwen op U,
versterk ons klein vertrouwen.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

'Kom!'